

Artikel av kardinal Joseph Ratzinger

"Att låta Gud verka". Artikel av Kardinal Joseph Ratzinger om den helige Josemaría Escrivá. (L'Osservatore Romano, 6-X-2002). Kardinal Ratzinger, dåvarande prefekt för Troskongregationen, skriver om det budskap den helige Josemaría förkunnade samt om grundarens personlighet.

2006-03-11

L'Osservatore Romano. 6-X-2002

Förklaringen som Josemaría Escrivá gav till varför han valde namnet Opus Dei har alltid gjort intryck på mig. Det är en förklaring som vi skulle kunna kalla biografisk och den gör att vi kan förstå grundaren i hela hans andlighet. Escrivá visste att han måste grunda något och på samma gång förstod han att detta ”något” inte var hans eget verk, att det inte var han som kommit på något, utan att det helt enkelt var Gud som använde sig av honom. Det var alltså inte hans verk, utan det var Opus Dei. Han själv var bara verktyget som Gud skulle använda sig av.

När jag tänker på detta kommer mig Herrens ord i sinnet, så som Johannesevangeliet ger dem vidare till oss (5:17). ”Min fader verkar ännu i denna stund.” Jesus uttalar dessa ord under en ordväxling med några specialister på religion som inte ville erkänna att Gud kan arbeta på sabbaten. Vår tids människor, även

kristna, fortsätter denna diskussion än i dag. Några anser att Gud efter skapelsen ”drog sig tillbaka” och att han inte längre intresserar sig för våra vanliga angelägenheter. Enligt detta sätt att se, kan Gud inte ingripa i vardagens händelser. Men Jesu ord motsäger detta. En människa som är öppen för Guds närvaro märker att Gud ännu verkar, även i våra dagar. Därför måste vi låta honom komma oss nära och låta honom verka i våra liv. Bara på så sätt kan framtiden öppnas upp och mänskligheten förnyas.

Allt detta hjälper oss att förstå varför Josemaría Escrivá inte ansåg sig själv vara en ”grundare”, utan bara som någon som vill uppfylla Guds vilja och hjälpa Gud i hans handlande, just detta Guds verk – Opus Dei. I denna mening är Escrivá de Balaguers teocentrism ett budskap av största betydelse. Det stämmer nämligen överens med Jesu ord, de

bygger på förtroendet att Gud inte har dragit sig tillbaka från oss, att han verkar ännu i denna stund och att det enda vi behöver göra är att ställa oss till förfogande för honom och på så sätt vara i stånd att svara när han kallar på oss. Det är ett budskap som hjälper oss att övervinna det som vi skulle kunna kalla vår tids stora frestelse, nämligen tron att Gud efter Big Bang dragit sig tillbaka ur historien. Guds verkan har inte kommit till ett stillastående efter Big Bang, det fortsätter ännu, både i naturen och i människans värld.

Verkets grundare sade alltså: Jag har inte tänkt ut något, det är en annan som handlar, jag är bara beredd att vara hans verktyg. Titeln till detta anförande och hela den realitet som vi kallar för Opus Dei är å det djupaste förbunden med grundarens inre liv. Trots den diskretion han alltid visade låter han oss förstå att

han alltid befann sig i ständig dialog, i verklig kontakt, med Honom som skapat oss och som handlar genom oss och med oss. Andra Moseboken säger om Moses (33:11) att Gud talade med honom ”ansikte mot ansikte, som en människa talar till en annan”. Även om diskretionens slöja döljer många detaljer för oss, så låter dessa små antydningar oss dock ana att man kan betrakta Josemaría Escrivás samtal med Gud som ”när en människa talar till en annan”, ett samtal som öppnar världens dörrar på vid gavel så att Gud blir närvarande och handlar i den och på så sätt blir i stånd att förvandla allting.

När man ser saker och ting i detta ljus förstår man bättre vad helighet och den universella kallelsen till helighet betyder. Om vi känner till helgonens historia en smula vet vi att helighetsprocesserna framhåller helgonets ”hjeltemodiga dygder”.

Genom detta uttryck får vi omedelbart den oriktiga uppfattningen om vad som menas med helighet. ”Det är inget för mig”, tänker vi då ovillkorligen, ”jag har inga hjältemodiga dygder, det är ett för högt ideal för mig”. Om man ser på tingen på det sättet då kan helighet bara gälla några ”giganter”, vars bilder vi ser över altaret och som befinner sig milsvitt ifrån oss vanliga syndare. Men det är en felaktig föreställning om helighet, ett felaktigt sätt att se på helighet som har rättats till – och detta anser jag vara kärnpunkten – just genom Josemaría Escrivá.

Hjältemodiga dygder betyder inte att helgonet är en slags ”helighetsatlet”, som utför övningar som är omöjliga att göra för vanliga personer. Det betyder tvärtom att Gud uppenbarar sig i en människas liv och att därigenom också allt det som människan inte kunde göra utifrån

sig själv och genom sig själv blir utförbart. Kanske är det en lingvistisk fråga, nämligen att man förstått ordet ”hjältemodig” på fel sätt. Hjälmmodiga dygder betyder inte att någon gjort stora ting utifrån sig själv, utan att realiteter dyker upp i hans liv, som det inte är han själv som åstadkommit utan som uppstått på grund av att han varit tillgänglig för Guds handlande. Med andra ord, att vara helig betyder bara att tala med Gud ”som en människa till en annan”. Det är helighet.

Att vara helig betyder inte att vara något mer än de andra. Den helige kan vara mycket svag, ha gjort många fel i sitt liv. Helighet betyder den djupa kontakten med Gud, att inte glida ur hans händer, att aldrig förtröttnas utan att alltid återvända till Herren och att tala med Honom som om det rörde sig om en vän, i vetskap om att Herren är den

verklige vännen, även till alla som inte i sig själva kan göra storverk.

Detta har gjort att jag nu förstår Opus Deis egenart bättre och dess starka band, i avväpnande enkelhet, mellan den absoluta troheten till Kyrkans stora tradition och troslära, och en villkorlös öppning mot alla utmaningar vi ställs inför här på jorden, om det så är i den akademiska världen, inom arbetets värld eller inom det ekonomiska området osv. Den som har ett så starkt band till Gud, den som står i en oavbruten dialog med Honom, den vågar att svara på nya utmaningar och känner ingen rädsla. Den som lägger sig själv och allt den äger i Guds händer kan aldrig gå vilse. Så försvinner rädsla och oro och i deras ställe kommer modet att leva helt och fullt i världen av idag och samtidigt stå Gud nära.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/artikel-av-kardinal-joseph-
ratzinger/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/artikel-av-kardinal-joseph-ratzinger/) (2025-08-06)